

Буденне

Віталій Гречка

Коса в руках у неї не тремтить,
Не знає сну вона любої ночі,
У цю ж - вона над Києвом, і вмить -
Безжально забирає найдорожчих.

Лягає місто спати і тоді -
Кривавий місяць сходить в піднебесся,
І хтось не дочекається зорі -
Всю ніч триває духу Смерті меса.

І сонце вранці дивиться униз,
На згарища, крізь хмари диму сірі,
На цей потворний, штучний катаклізм
Від тих, хто не бажає жити в мирі.

І знову вечір, точиться коса -
Виблискує в ракетах, мчить зі свистом,
І знову жах, і матері сльоза,
І стогін - над прекрасним древнім містом.